

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 9 kwietnia 2013 r.

DOLiS/DEC-407/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 27 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani M. W. na udostępnienie przez Sąd Rejonowy w B. opinii o jej stanie zdrowia na rzecz radcy prawnego S. M., nie sprostowanie tej opinii przez Sąd Rejonowy w B. oraz na jej udostępnienie przez radcę prawnego S. M. na rzecz Sądu Rejonowego w Br.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani M. W. (zwanej dalej Skarżącą), na udostępnienie przez Sąd Rejonowy w B. opinii o jej stanie zdrowia na rzecz radcy prawnego S. M. (zwanego dalej Radcą), nie sprostowanie tej opinii przez Sąd Rejonowy w B. oraz na jej udostępnienie przez Radcę na rzecz Sądu Rejonowego w Br.

Skarżąca, uzupełniając skargę, wniosła o wydanie decyzji administracyjnej stwierdzającej, że doszło do naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych, nakazanie Sądowi Rejonowemu w B. zastosowanie dodatkowych zabezpieczeń, nakazanie Radcy usunięcie uchybień poprzez wycofanie opinii z akt sprawy prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Br., nakazanie sądowi oraz Radcy sprostowanie nieprawdziwych danych w tej opinii i naprawienie wszystkich szkód wynikłych z naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych, w tym krzywdy moralnej lub innych.

W kolejnym piśmie w sprawie Skarżąca - wezwana do wskazania jakie konkretnie dotyczące jej informacje są w jej ocenie nieprawdziwe - poinformowała, iż uważa za nieprawdziwe informacje cyt. „[k]ażdorazowo zasłabnięcie odbywa się w sytuacji, która badanej

nie odpowiada, należy się z nim zatem liczyć także w przyszłości, bowiem mechanizm obronny stosowany przez badaną okazywał się skuteczny”, oraz „[b]rak jest przesłanek medycznych przemawiających za tym iż udział w rozprawie łączy się z zagrożeniem większym niż te uciążliwości na które badana naraża się dobrowolnie. Trzeba także zauważyć iż dokumentacja lekarska z interwencji po kolejnych zaślabnięciach wskazuje na to iż dolegliwości oskarżonej miały charakter subiektywny, ściśle związany z jej cechami osobowości i przyjętymi mechanizmami obronnymi”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej również Generalnym Inspektorem) przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił, co następuje.

1. Sąd Rejonowy w B. w sprawie o sygn. akt [...], dotyczącej podejrzenia popełnienia przez Skarżącą przestępstwa, postanowieniem z dnia [...] października 2007 r. dopuścił dowód z pisemnej opinii Katedry Medycyny Sądowej Uniwersytetu w K. celem ustalenia aktualnego stanu zdrowia Skarżącej i możliwości brania przez nią udziału w czynnościach procesowych. W związku z powyższym Katedra i Zakład Medycyny Sądowej Uniwersytetu w K. wydała stosowną opinię (sprawozdanie sądowo-lekarskie z dnia [...] stycznia 2008 r. o znaku [...], zwane dalej również sprawozdaniem).
2. Skarżąca w sprawie o sygn. akt [...] zgłaszała zarzuty odnośnie treści opinii, ale jej wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej („o sprostowanie i uzupełnienie opinii”) został oddalony. Zarzuty odnośnie treści opinii wraz z żądaniami jej sprostowania lub dopuszczenia dowodu z opinii innych biegłych Skarżąca podnosiła również w toczącej się przed Sądem Rejonowym w B. sprawie o sygn. akt [...], w której został dopuszczony dowód w postaci odpisu sprawozdania. Sąd oddalił wnioski dowodowe Skarżącej.
3. Skarżąca pozwała Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w B. o odszkodowanie i zadośćuczynienie w związku z przewlekłością postępowania prowadzonego w sprawie o sygn. akt [...]. Postępowanie w tej sprawie (sygn. akt [...]) toczyło się przed Sądem Rejonowym w Br. W tym postępowaniu Radca reprezentował Sąd Rejonowy w B. na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa z dnia [...] czerwca 2010 r.
4. Radca dołączył odpis sprawozdania, jako jeden z dowodów, do skierowanego do Sądu Rejonowego w Br. pisma procesowego z dnia [...] grudnia 2011 r., w związku z zarzutami podniesionymi pod adresem opinii biegłej sądowej z zakresu psychiatrii z dnia [...] lipca 2011 r. i jej opinii uzupełniającej z dnia [...] października 2011 r. Dowód ze sprawozdania został przez Sąd Rejonowy w Br. dopuszczony z urzędu.

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie Generalny Inspektor zważył, co następuje.

Dotyczące Skarżącej informacje zawarte w treści sprawozdania, jako dane o stanie jej zdrowia należą do informacji o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej

dalej również ustawą, zgodnie z którym zabrania się przetwarzania danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym oraz danych dotyczących skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. Wobec powyższego dopuszczalność udostępnienia przez Sąd Rejonowy w B. tych informacji na rzecz Radcy i dopuszczalność ich udostępnienia przez Radcę na rzecz Sądu Rejonowego w Br. należy oceniać na gruncie przepisów art. 27 ust. 2 ustawy, określającego przesłanki dopuszczalności przetwarzania danych o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy. W stanie faktycznym niniejszej sprawy wskazać należy, iż stosownie do art. 27 ust. 2 pkt 5 ustawy przetwarzanie danych, o których mowa w ust. 1, jest jednak dopuszczalne, jeżeli dotyczy danych, które są niezbędne do dochodzenia praw przed sądem. „Dochodzenie praw” w rozumieniu art. 27 ust. 2 pkt 5 ustawy, zgodnie z ugruntowanym w piśmiennictwie stanowiskiem, obejmuje wszelkie działania przed sądem w podanym znaczeniu podejmowane przez strony i inne podmioty postępowania, w tym pełnomocników. Wskazuje się (J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, Ochrona danych osobowych. Komentarz, Warszawa 2011, str. 560), że: „w sposób szeroki rozumieć należy zwrot »dochodzenie praw« przed sądem. Odnieść go należy do działań wszystkich stron procesowych; chodzi tu zarówno o występowanie z roszczeniami, z oskarżeniem, jak i o obronę praw. (...) W świetle art. 27 ust. 2 pkt 5 u.o.d.o uprawnione do przetwarzania danych osobowych są zarówno organ sądowy, jak i strona występująca w postępowaniu lub jej pełnomocnik (adwokat). (...) omawiane uprawnienie dotyczy danych osobowych wszystkich osób, o ile jest to niezbędne dla dochodzenia praw; oznacza to, że np. pełnomocnik powoda może być na podstawie tego przepisu uprawniony do przetwarzania danych osobowych pozwanego”. Mając na uwadze powyższe, wskazać należy, że udostępnienie przez Sąd Rejonowy w B. dotyczących Skarżącej informacji zawartych w treści sprawozdania pełnomocnikowi reprezentującemu go w postępowaniu sądowym z powództwa Skarżącej i udostępnienie tych informacji przez Radcę, jako pełnomocnika strony, na rzecz sądu przed którym postępowanie się toczyło, niewątpliwie znajduje uzasadnienie w przesłance określonej w art. 27 ust. 2 pkt 5 ustawy. Jednocześnie podkreślić należy, że to, czy przekazanie konkretnych dowodów, było w prowadzonym postępowaniu uzasadnione znajduje się poza zakresem kompetencji Generalnego Inspektora. Postępowanie dowodowe w procesie cywilnym zostało uregulowane przepisami ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.). Zgodnie z art. 233 § 1 tej ustawy to sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Od orzeczeń sądu przysługują środki odwoławcze. Generalny Inspektor nie jest zaś organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami. Stanowisko powyższe podzielił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 marca 2001 r. dotyczącym sprawy o sygn. II SA 401/2000.

Jednocześnie, mając na uwadze, że Sąd Rejonowy w B. w piśmie z dnia [...] marca 2013 r. - wystosowanym po poinformowaniu stron, iż zgromadzony materiał dowodowy jest wystarczający do wydania decyzji administracyjnej - złożył wniosek o przeprowadzenie dowodu z akt sprawy o sygn. akt [...] prowadzonej w Sądzie Rejonowym w Br., a także z akt sprawy Sądu Rejonowego w B. o sygn. [...] a okoliczność ustalenia, iż opinia dotycząca stanu zdrowia Skarżącej została wydana tylko i wyłącznie w związku z postępowaniem cywilnym o zadośćuczynienie za krzywdę, prowadzonym z powództwa Skarżącej przez Sąd Rejonowy w Br. pod sygn. akt [...], a także wykorzystanie tej dokumentacji w ww. postępowaniu, wskazać należy, że fakt wykorzystania dotyczącej stanu zdrowia Skarżącej opinii znajdującej się w aktach postępowania o sygn. [...], postępowaniu o sygn. akt [...], czyli okoliczność mająca być przedmiotem dowodu, został ustalony już wcześniej na podstawie wyjaśnień stron. Stosownie zaś do treści art. 78 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 267) organ administracji publicznej może nie uwzględnić żądania dotyczącego przeprowadzenia dowodu które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy. Ze względu na powyższe Generalny Inspektor nie uwzględnił wniosku Sądu Rejonowego w B.. Wskazać również należy, że zgodnie z art. 12 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego organy administracji publicznej powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia, a przeprowadzenie wnioskowanego przez Sąd Rejonowy w B. dowodu nie wniosłoby niczego nowego do sprawy, przedłużając jednocześnie postępowanie.

Odnosząc się do kwestii nie sprostowania opinii przez Sąd Rejonowy w B., wskazać należy, że weryfikacja prawidłowości opinii biegłego wydanej na potrzeby postępowania karnego odbywa się w sposób przewidziany w przepisach ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 ze zm.). Zgodnie z art. 201 Kodeksu postępowania karnego jeżeli opinia jest niepełna lub niejasna albo gdy zachodzi sprzeczność w samej opinii lub między różnymi opiniami w tej samej sprawie, można wezwać ponownie tych samych biegłych lub powołać innych. Generalny Inspektor nie jest zatem organem właściwym do oceniania czy prawidłowe było nieuwzględnienie przez Sąd Rejonowy w B. składanych przez Skarżącą w postępowaniach sądowych wniosków mających na celu podważenie opinii zawartej w sprawozdaniu, ponieważ, jak już podniesiono we wcześniejszej części uzasadnienia, Generalny Inspektor nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami.

Podsumowując, udostępnienie przez Sąd Rejonowy w B. dotyczących Skarżącej informacji zawartych w sprawozdaniu sędowo-lekarskim z dnia [...] stycznia 2008 r. na rzecz Radcy oraz udostępnienie tych informacji przez Radcę na rzecz Sądu Rejonowego w Br., było dopuszczalne. Ponadto, Generalny Inspektor nie jest organem właściwym do

rozstrzygnięcia czy Sąd Rejonowy w B. zasadnie oddalił wnioski Skarżącej w przedmiocie sprostowania opinii. Brak jest zatem podstaw do uwzględnienia wniosku Skarżącej.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 127 § 3 i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).